

гъкнеше, щеше да стане по-лошо. След малко Асен се успокои и я погали. Може ли да се изпита удоволствие от ръката, с която те удрят?

– Оправи ме! Действуй!

Саломе се зае с новата задача. След няколко минути Асен вече беше доволен. Саломе също – нямаше за тази вечер да се появи повече и да я тормози.

Беше я отгледала баба ѝ. След като майка ѝ забягна, баща ѝ реши, че ще замине в чужбина да работи, за да може да не се чувства липсата на майка ѝ и да бъде материално задоволена. Но като замина, не се обади повече. Не бяха чули нищо за него – нито дали е жив, нито дали е мъртъв.

Спря трабантче. Показа се черна и рошава глава.

– Ти ли си, Саломе? Качвай се!

Саломе не чакаше повече. Настани се до седалката на шофьора и чакаше за заявката му. След половин час беше готова за следващия клиент.

Преди три години баба ѝ получи инсулт и на Саломе се падна задачата да я гледа. Имаше далечна леля, която се беше оженила за българин и не искаше и да чуе нито за майка си, нито за племенницата си. Това много измъчваше Саломе. Самата тя искаше да има голямо семейство, с много деца и да се грижи за тях, така както истинските майки правят.

По магистралата минаваше тир. В тишината проехтя кълтящи-ят му вик:

– Идвам, приготвяй се!

И Саломе започна да се приготвя. Този ѝ беше редовен клиент и искаше тя да е със специални дрехи, едни такива странни за нея, кожени и с каишки, но щом иска... Саломе се облече и чакаше. Той беше иначе сравнително мил с нея. Само веднъж я беше халосал по главата и тя беше припаднала. Тогава на следващата им среща ѝ беше купил цветя. За първи път в живота ѝ някой ѝ подаряваше нещо. Тогава беше щастлива.

– Дойдох, коте, тука съм! Ма нямам много време, ма ти си знаеш де!

И тя наистина знаеше. Изпрати го доволен. С него ѝ харесваше. Понякога дори си представяше, че го целува. Клиентите не искаха да ги целуват. И Саломе не се беше целувала с никого. Освен с момчето на съседа. Но това беше преди две години и след това той не си плащаше дълго време. А когато Асен разбра, пак яде бой. Затова сега Саломе знаеше – трябваше много да внимава. Асен знае много.